

Keşke

— Silezya · 12 Nisan 2026

Bir gün ansızın gideceğim senden,
Bir gün ansızın terk edeceğim seni.
Yokluğumun acısı bir bıçak gibi,
Saplanacak o an yüreğine.
En çok geceleri üşüdüğünde anlayacaksın,
Üzerine karlar yağdığında, yalnızlığına ağlayacaksın.

Ne zaman aklına gelsem,
Eski albümlerdeki hatıralara sarılacaksın.
Bir tek saç telime dahi hasret kalacaksın,
Gidişim depremler gibi sarsacak seni.
Pişmanlıklar, keşkeler içini kemirecek;
Ama ne fayda...

Bir avuç mutluluk dileneceksin,
Gözlerin her yerde beni arayacak.
Duyduğun her ses vicdanını sızlatacak,
Zincire vurulmuş gibi hissedeceksin.
Sıkışıp kaldığın o karanlıktan çıkmak için,
Çaresizce rüyalara dalacaksın.

Geriye dönmek istesen de,
Yolların kapanacak o kör kuyuda.
Her köşe başında beni soracak gözlerin,
Dudaklarında asılı kalacak ismim.
Ben çoktan başka mevsimlere göçmüş olacağım;
Yalnızca bir hayal, bir gölge olacak resmim.

Gözlerin kapıda, kulağın seste,
Bir mucize bekleyeceksin beyhude.
Ben o kapıdan son kez çıktığımda,
Kıyametin kopacak bu sessiz şehirde.
Sonra bir akşam vakti hüznün çöktüğünde,
Yüreğinde ince bir sızı duyacaksın.

“Keşke...” diyeceksin ama nafile;
Yalnızlığınla baş başa kalacaksın.

SİLEZYA